

strukturændring må vel nødvendigvis følge med. Jeg håber, den bliver så overskuelig og enkel som muligt. Naturligvis skal vi diskutere både vor målsætning, som vi nu har gjort det siden 1966, og vort foreningsapparat. Men det må nødvendigvis tage alt for mange kræfter fra DK's udadrettede virksomhed. For DK's "ansigt" eller "image" eller hvad man nu vil kalde det, er det ikke væsentligt, hvordan vi klarer vor interne arbejdsform. Det væsentligt er hvad vi bruger den til.

Det er ganske klart, at DK med programmet af 1968 er gået ind i en ny fase. Vi begyndte i sin tid, for 100 år siden, med at bryde vej for kvinder i det hele taget ind i et mandssamfund, hvor vi hverken havde uddannelsesmuligheder, arbejdsmuligheder, personlig myndighed eller borgerret. Efter 1915, da vi havde opnået disse ting, kom der en periode, hvor vi sted efter sted måtte gå ind og gøre os gældende på mandssamfundets vilkår- og i stigende grad opdagede, at vi kom til at betale for det med at få mænds og kvinders forpligtelser lagt på os.

Nu er vi der, hvor vi har vist, at vi kan være ligeberettigede på det gamle eet-køns-samfunds vilkår, og hvor vi siger, at det er meningsløst, at vi skal være det. Hverken kvinderne, børnene eller mændene er tjent med det, og derfor må samfundet laves om til et nyt samfund, hvor der er beregnet plads til begge køn ved siden af hinanden.

Det siger vort nye program en del om, og det bliver fremtidens og den nye generations DK.

Men der er enkelte væsentlige rester tilbage af det gamle samfunds principielle håndfaste ulighed, som skal ryddes væk, for vejen er fri for en kønsrolledebat - en tosidet debat mellem mænd og kvinder.

Sambeskatningen er principielt faldet, men der sidder rester af den tilbage i systemet, og det må være DK's opgave - hvor ubehageligt det kan være at blive ved at diskutere skat - at få den ryddet ud.

Og tilbage af det gamle står stadigvæk ligelønnen - eller lad os sige skævlønnen. Det er muligt, at der sker noget afgørende på det punkt i år - og det er muligt, at det bliver udskudt som så ofte før. For DK kan det aldrig blive noget bi-spørgsmål. Vi må fastholde, at vi må have lige løn for lige arbejde, lige løn for arbejde af lige værdi, og en vurdering af arbejde som ikke tager i betragtning om arbejdet skal gøres af mænd eller kvinder. For i betragtning om arbejdet skal gøres af mænd eller kvinder, for det er gennemført, er vi ikke færdige med den anden fase af DK's arbejde, og kan ikke helt frit gå videre med de mange nye tanker.

Inden jeg går over til en gennemgang af hovedorganisationens arbejde i det forløbne år vil jeg gerne ud fra beretningerne fra distrikter og kredse trække DK's situation ude blandt medlemmerne op.